

* سایت جدید *

سایت فعلی (قدیم) دیگر بروزرسانی نمی شود جهت مشاهده اطلاعات بروز به سایت جدید مراجعه نمایید

فروشگاه

مقالات | سخنرانی ها | موبایل | آثار منتشره | محصولات نرم افزاری | نظرات | طرح پرسش | پاسخ ها

تعداد بازدید: 11947

تاریخ: 13 فروردین 1388

افسانه عبد الله بن سباء 01

پخش صوت

دان لود

بسم الله الرحمن الرحيم

موضوع: افسانه عبد الله بن سباء 01

شبکه سلام : 88 / 01 / 13

* * * * *

استاد حسینی قزوینی

قبل از شروع بحث، چند نکته را به عنوان مقدمه اشاره می کنم:

در این دو سه هفته اخیر، عزیزان، سوالات زیادی در شبکه سلام داشتند، چه از طریق تلفن و چه از طریق ایمیل و پیامک وغیره. برخی، در ماهواره‌های مستهجن، به نام دفاع از قرآن و اسلام، مطالبی را علیه مذهب شیعه و مذهب نورانی

اهل بیت (علیهم السلام) مطرح می‌کنند و موجب رنجش عزیزان شیعه می‌شود و قلب این عزیزان جریحه‌دار می‌شود و بعضاً به آن شبکه، تلفن می‌زنند و چه بسا، بعضاً هم حرف‌های نادرستی می‌زنند.

من در اینجا از همه عزیزان شیعه و جوانان، تقاضا می‌کنم و دستشان را می‌بوسم، بگذارید اینها به شیعه و اهل بیت (علیهم السلام) فحاشی و جسارت کنند. اگر به ما و مراجع عظام تقلید و بزرگان ما، رکیک‌ترین سخنانشان را مطرح می‌کنند. از کوزه همان بروند تراوید که در اوست.

اینها با این فحاشی‌ها و اهانت‌هایی که به مراجع ما و ائمه (علیهم السلام) و به شیعه و زیارتگاه‌های ما می‌کنند، در حقیقت، بهترین خدمت را به فرهنگ شیعه می‌کنند. چون امروز، تمام بینندگان - شیعه و سنی -، فرهنگ بالائی دارند و این را می‌دانند که کسانی که متوجه نیستند و متولّ به فحش و ناسزا و اهانت می‌شوند، نشان‌گر این است که دستشان از هرگونه حرف حسابی و دلیل و برهان، خالی است. اگر اینها دلیلی یا سخنی برای گفتن داشته باشند، به هیچ وجه متولّ به فحش و ناسزا و اهانت روی نمی‌آورند. اگر اینها هزاران فحش هم به ما بدهند، ما به هیچ وجه یک فحش هم در جواب اینها نمی‌دهیم.

بنده معتقدم که بگذارید جوانان ما به این برنامه‌ها گوش کنند و ببینند اینها یعنی که به شیعه، اینچنین هجمه می‌کنند و فرهنگ شیعه را زیر سوال می‌برند، با چه عبارات رکیک و با چه جملات وقیح که نشان‌گر ادب آنهاست و تربیت‌شده کدام مکتب هستند. اگر ما هم بخواهیم مقابله به مثل بکنیم، قطعاً ضررش به مکتب و مذهب ما بر می‌گردد.

جالب این است که یک آقایی که در همان شبکه مستجهن در روزهای یکشنبه، به عنوان دفاع از قرآن و دعوت به قرآن، برنامه دارد و حتی قرآن را هم متوجه نیست و نمی‌فهمد، در همین شب دوشنبه، دیدم ایشان برای این‌که به توسل شیعه به ائمه (علیهم السلام) اشکال کند و از دیدگاه قرآن، مسئله‌ای را مطرح کند، آیه ۱۱۷ سوره مائدہ را مطرح کرد که حضرت عیسیٰ (علیه السلام) می‌گوید:

وَ كُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتِنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

وقتي من مردم و رفتم، دیگر از اعمال مردم خبر ندارم.

این آقا در تفسیر این آیه، بیش از ده جمله غلط و تفسیر ضد قرآنی داشت. این جمله ایشان، خلاف نظر قرآن است. قرآن صراحة دارد حضرت عیسی (علیه السلام) نمرده است:

وَ مَا قَتَلُوهُ وَ مَا صَلَبُوهُ وَ لَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ

سوره نساء/آیه 157

ایشان زنده است و مردم تصور کرده‌اند که او مرده است و قضیه وَ كُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا در جواب خدای عالم است که می‌گوید:

وَ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى إِنَّ مَرْيَمَ أَنْتَ فُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّحَدُونِي وَ أُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ

أَفُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ

سوره مائدہ/آیه 116

فَلَمَّا تَوَفَّيْتِنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ

ای عیسی! آیا تو گفتی که مرا و مادرم را به عنوان خدا، پرستش کنید؟ حضرت عیسی (علیه السلام) فرمود: مادامی که من در میان اینها بودم، مواطن بودم که اینها عقائد انحرافي نداشته باشم.

وقتی که مرا به سوی خود بردی، تو مسئول اعمال مردم هستی.

علیٰ ای حال، اگر این آقایان بروند دنبال همان موضوعی که تخصص دارند در تاریخ و جغرافیا و فیزیک و مسائل سیاسی و آنها را مطرح کنند، بهتر از آن است که بیایند وارد قرآن شوند و فرهنگ شیعه را اینچنین ناجوانمردانه و با جهالت و نادانی، مورد هجمه قرار دهند.

بنده در نظرم نیست که به حرفهای بیاساس اینها جواب بدهم. ولی از آنجایی که دوستان، مرتب زنگ میزدند و درخواست میکردند که به برخی از این صحبت‌ها پاسخ داده شود، من ناگزیر شدم که این نکات را خدمت بینندگان عزیز تقديم کنم. ان شاء الله اگر فرصت شود، در بخش پاسخ به سوالات یا تلفن‌ها یا در جلسات آینده، در این زمینه، با بینندگان عزیز بیشتر صحبت خواهم کرد.

* * * * *

آقای یاسینی

عبدالله بن سباء، یکی از افرادی است که وهابیت علیه شیعه این شبهه را مطرح کرده‌اند که مذهب شیعه، وابسته به ایشان است. لطف کنید در مورد ایشان و این شبهه توضیحاتی را بدھید که آیا واقعیت است یا افسانه؟

استاد حسینی قزوینی

یکی از حساس‌ترین شباهاتی که از دیر زمان، متوجه فرهنگ نورانی شیعه بوده است، این است که مؤسس و بنیان‌گذار مذهب شیعه، یک فرد یهودی به نام عبدالله بن سباء است. ابن‌تیمیه و بعد از او دھلوی و احسان الهی ظهیر و الان هم بعضی از اساتید دانشگاه‌های عربستان سعودی مانند دکتر قفاری و دیگران مطرح می‌کنند و در بعضی از ماهواره‌های

وهابیت، مخصوصا در این دو سه ماه اخیر، من دیدم که خیلی روی این قضیه سرمایه‌گذاری می‌کنند که مذهب شیعه را متصل کنند به یک یهودی به نام عبدالله بن سباء. من، تقریبا نظر بنيان‌گذاران مذهب وهابیت و تئورسین‌ها و بزرگ نظریه‌پردازان را در اینجا می‌خوانم تا عزیزان بدانند که اینها برای زیر سوال بردن مذهب اهل بیت (عليهم السلام) و مذهب شیعه‌ای که برخواسته از متن قرآن است و منطبق با فرهنگ راستین محمدی (صلي الله عليه و آله و سلم) است، چگونه به دست و پا افتاده‌اند و سخنان بی‌اساس و بی‌پایه می‌زنند و حتی خودشان هم در این زمینه، گرفتار تناقض‌ها و مطالب گوناگون شده‌اند. شما ببینید که خود آقای ابن‌تیمیه - تئورسین وهابیت - در کتاب **مجموع فتاوى**، این عبارت را دارد:

أن أصل الرفض من المنافقين الزنادقة، فإنه ابتدعه ابن سباء الزنديق وأظهر الغلو في علي بدعوى الإمامة و النص عليه و ادعى العصمة له.

اساس مذهب شیعه بر می‌گردد به منافقین و ملحدین به نام عبدالله بن سباء ملحد که ایشان درباره علی، غلو کرد و گفت او امام است و پیامبر هم او را به نام خلیفه، نصب کرده است و مدعی عصمت علی است.

مجموع الفتاوى لابن تيميه، ج4، ص435

همچنین در کتاب‌های متعدد دیگر، ایشان این مطالب را مطرح می‌کند و جالب است که عزیزان و جوانان و بعضی از مولوی‌های عزیز اهل سنت و ماموستاهای عزیز - که بعضاً تصور می‌کنند وهابیت جزئی از اهل سنت هستند و وهابیت برای اینها، دسته‌گل به ارمغان آورده‌اند - و عزیزانی که در داخل یا خارج از کشور با شیعیان زندگی می‌کنند و از وضع شیعیان خبر دارند، بدانند که تئورسین و نظریه‌پرداز وهابیت، نظرش نسبت به شیعه چیست. ایشان می‌گوید:

أول من ابتدع القول بالعصمة لعلي و بالنص عليه بالخلافة هو رأس هولاء المنافقين عبدالله بن سباء، فأظهر الإسلام و

أراد فساد دين الإسلام كما أفسد بُلس دين النصارا.

اول کسی که عصمت را برای علی اختراع کرد و گفت علی از طرف پیامبر برای خلافت نصب شده و نص و روایت داریم، سردسته منافقین، عبدالله بن سباء بوده است. او تظاهر به اسلام کرد و هدفش، نابودی دین اسلام بود، همانطوری که آقای بُلس یهودی برای نابوی دین مسیحیت، مسیحی شد و تغییرات مفصلی را در دین مسیحیت ایجاد کرد.

می‌گوید:

شیعیان تابع عبدالله بن سباء هستند و:

فلا يصلون جمعة ولا جماعة.

شیعیان، نماز جمعه و نماز جماعت نمی‌خوانند.

عزیزانی که در کشورهای شیعه‌نشین هستند و با شیعیان حشر و نشر دارند، ببینند که آقای ابن‌تیمیه چه می‌گوید؟ همچنین ایشان می‌گوید:

شیعیان، فرقی میان مساجد و مشاهد نمی‌گذارند و به جای اینکه بروند در مساجد و خدا را پرستند، می‌روند در مقبره‌ها و میت‌ها را می‌پرستند.

مجموع فتاوا لابن‌تیمیه، ج 4، ص 518

ان شاء الله در جلسات بعدی، در این زمینه صحبت خواهیم کرد.

همچنین می‌گوید:

تمام روایاتی که شیعه از اهل بیت نقل کرده‌اند، دروغ است و روایتی که اینها از اهل بیت شنیده باشند، ندارند و تمام اینها را عبدالله بن سبأ جعل کرده است.

مجموع فتاوا لابن تیمیه، ج 4، ص 367

حال آنکه خود اینها معتقدند که عبدالله بن سبأ را امیرالمؤمنین (علیه السلام) کشت و یا او را در آتش سوزاند.

منهاج السنّة لابن تیمیه، ج 2، ص 510 و ج 7، ص 220

با اینکه 90٪ روایات اهل بیت (علیهم السلام)، در زمان امام صادق (علیه السلام) و امام باقر (علیه السلام) منتشر شده است.

آقای احسان إلهي ظهير - که سخنانش، امروز برای وهابی‌ها، مانند حلو، شیرین است و مطالب او را نقل و ترجمه و منتشر می‌کنند و تصور می‌کنند که ایشان مطالب جدیدی دارد و حال آنکه همان مطالب بی‌اساس ابن تیمیه و مطالب بی‌پایه دهلوی را مطرح کرده است و کتاب‌هایش به فحشنامه بیشتر شبیه است تا کتاب اسلامی - کتابی دارد به نام **الشیعه و التشیع** و در صفحه 267 در این زمینه، مفصل حرف دارد.

آقای عبد العزیز دهلوی در **تحفة الإنبي عشرية** - که در حقیقت تحفه فحشنامه و سبّنامه به شیعه است - در صفحه 9 و 53، چاپ پاکستان در این زمینه، مفصل سخن گفته است.

همچنین آقای دکتر قفاری - که امروز، از لیدرها و ایدئولوک‌های وهابی است و کتاب او را دولت عربستان سعودی با تیرازهای چند صد هزار، چاپ و منتشر کرده و اخیرا هم این کتاب‌ها، متن درسی در مقطع کارشناسی ارشد در دانشگاه بین‌المللی مدینه تدریس می‌شود - در کتاب **أصول مذهب الشیعه الإمامیة**، جلد 2، صفحه 792، همین حرفهای ابن تیمیه و دهلوی و احسان إلهي ظهير را مطرح کرده و می‌گوید:

تمام مباحثی که امروز، شیعه مطرح می‌کند و عقائد شیعه نسبت به وصایت امیرالمؤمنین (علیه السلام) و عصمت ائمه (علیهم السلام) و بحث رجعت، به فردی به نام عبدالله بن سبأ یمودی بر می‌گردد.

چون این شبهه، از اساسی‌ترین و جزء پر زرق و برق‌ترین شباهات وهابیت است و با این شبهه می‌توانند برای خودشان در جامعه، جایی را پیدا کنند و عقائد جوانان ما را تحت تأثیر قرار بدهند، ان شاء الله يك به يك اينها را مطرح خواهيم کرد و به حول و قوه الهي اثبات خواهيم کرد که اين قضيه عبدالله بن سبأ که اينها به اين شكل، آن را به طمطراف و بوق و کرنا گذاشتند، يك اسطوره و خيالیات و وهمیات، بیشتر نیست و این قضیه، ساخته پرداخته فردی است به نام سیف بن عمر که خود آفایان اهل سنت او را زندیق و ملحد و جعال و وضع حديث می‌داند.

* * * * *

آقای یاسینی

انگیزه اصلی وهابیت برای جعل کردن عبدالله بن سبأ چیست؟

استاد حسینی قزوینی

آنچه که بندۀ مطالعه و تحقیقات گسترش داشتم - و در جوابیه‌ای که به دکتر قفاری دادیم در نقد کتاب **أصول مذهب الشیعۃ الإمامیۃ** آوردیم و ان شاء الله به بینندگان عزیز هم وعده می‌دهیم که در آینده‌ای نه چندان دور، یک کتاب مستقلی در رابطه با اسطوره عبدالله بن سبأ به زبان عربی و ترجمه فارسی در اختیار عموم قرار خواهیم داد - و در نتیجه‌ای که بندۀ رسیدم، سه انگیزه اساسی در جعل داستان و اسطوره و خیال‌بافی عبدالله بن سبأ بوده است:

انگیزه اول:

برخی از وهابیت و بعضی از اهل سنت متشدد، می‌بینند که تفکرات شیعی در امامت و خلافت و عصمت اهل بیت (علیهم السلام)، برخاسته از کتاب و سنت است. در کتاب‌هایی که جدیداً و قدیماً نوشته‌اند، به‌ویژه کتاب گرانسینگ

الغدیر از علامه امینی (ره) و کتاب بی‌نظیر **عقبات الأنوار** مرحوم میر حامد حسین (ره) و کتاب کم نظیر **حقائق الحق** قاضی نور الله شوشتري و بعضی از کتاب‌هایی که اخیراً نوشته شده، تمام عقائد شیعه را مستند به کتب اهل سنت کردند و اقوال مفسرین و محدثین اهل سنت و با سندهای صحیح، این مطالب را آورده‌اند.

اینها دیدند که با این وضع، بهترین راهی که بتوانند حداقل جوانان خودشان یا جوانان شیعه را منحرف کنند، آمدند داستانی را جعل کردند به نام عبدالله بن سباء که به حرفهای شیعه، نگاه نکنید، به این روایات و آیاتی که نقل می‌کنند، توجه نکنید؛ چون ریشه و سرچشم مذهب شیعه، بر می‌گردد به یک فرد یهودی به نام عبدالله بن سباء.

انگیزه دوم:

از روز آغاز ارتحال نبی مکرم (صلی الله علیه و آلہ و سلم)، اهل بیت پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آلہ و سلم) در گوشه قرار گرفتند و مردم به توصیه‌های نبی مکرم (صلی الله علیه و آلہ و سلم)، به‌ویژه قرآن و اهل بیت (علیهم السلام) که نبی مکرم (صلی الله علیه و آلہ و سلم)، اهل بیت (علیهم السلام) را عدل و همسنگ قرآن قرار داد و فرمود:

إن تمكتم بهما، لن تضلوا بعد.

اگر به قرآن و اهل بیت (علیهم السلام) تمسک بکنید، قطعاً برای همیشه از گمراهی امان حواهید داشت و بیمه حواهید شد.

از این طرف، آقایان اهل سنت از اهل بیت (علیهم السلام) جدا شدند و رفتند سراغ صحابه. برای آنکه بتوانند سنت صحابه را در ردیف سنت پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آلہ و سلم) قرار بدهند و سخنان صحابه را به عنوان یک مرجع اسلامی و شریعت قرار بدهند، معتقد به عدالت صحابه شدند یا به عبارتی دیگر، معتقد به عصمت صحابه شدند و گفتند

که گفتار صحابه، گفتار خداست و گفتار شریعت است و ما موظف هستیم که به سخنان صحابه به عنوان مصدر شریعت نگاه کنیم.

از طرف دیگر دیدند که همین صحابه، اختلافات شدیدی بعد از پیامبر اکرم (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) داشتند. در قضیه قتل عثمان، آن همه سر و صدا ایجاد شد. در قضیه جنگ جمل، در یک طرف، شخصیت‌های بزرگی مثل امیرالمؤمنین (علیه السلام) و ابن عباس و امام حسن (علیه السلام) و امام حسین (علیه السلام) و شخصیت‌های بارز صحابه پیامبر اکرم (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) و در طرف دیگر، همسر پیامبر اکرم (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم)، عایشه ام المؤمنین و طلحه و زبیر و دیگران بودند که نزدیک به 30 هزار کشته داد.

در قضیه صفین، در یک طرف، امیرالمؤمنین (علیه السلام) و شخصیت‌های بر جسته و در طرف دیگر معاویه و عمرو عاص و مروان که تصور می‌کنند صحابه بودند.

اگر اینها بخواهند با این وضع، به عنوان مصدر شریعت قرار بگیرند، چه کار کنند؟ سخن حضرت علی (علیه السلام) را قبول کنند یا سخن طلحه را؟ سخن ابن عباس و امام حسن (علیه السلام) و امام حسین (علیه السلام) و عمار را یا سخن زبیر و معاویه و عمرو عاص و مروان را؟ لذا اینها دیدند که این جنگ‌ها و مشاجراتی که بین بزرگان صحابه انجام گرفته، قابل توجیه نیست. آقای تفتازانی - از استوانه‌های علمی اهل سنت و از بنیان‌گذاران مکتب کلامی اهل سنت و متوفای 791 - صراحتا در کتاب **شرح مقاصد** این تعبیر را دارد که تقاضا می‌کنم از عزیزان به این عبارت تفتازانی - که از ارکان علمی اهل سنت است - دقت کنند که می‌گوید:

أَنْ مَا وَقَعَ بَيْنَ الصَّحَابَةِ مِنَ الْمُحَارَبَاتِ وَالْمُشَاجِرَاتِ عَلَى الْوِجْهِ الْمُسْطَوِرِ فِي كِتَابِ التَّوَارِيخِ وَالْمَذُكُورِ عَلَى أَلْسِنَةِ الثَّقَاهِ، يَدْلِي بِظَاهِرِهِ عَلَى أَنْ بَعْضَهُمْ قَدْ حَادَ عَنْ طَرِيقِ الْحَقِّ وَبَلَغَ حَدَ الظُّلْمِ وَالْفَسْقِ وَكَانَ الْبَاعِثُ لِهِ الْحَقْدُ وَالْعَنَادُ وَالْحَسْدُ وَاللَّدَادُ وَطَلْبُ الْمُلْكِ وَالرِّيَاسَةِ.

آنچه که از درگیری‌ها و جنگ بین صحابه نقل شده و با سندهای صحیح به ما رسیده است، نشانگر این است که برخی از صحابه، از صراط مستقیم منحرف شدند و به مرتبه ظلم و فسق رسیدند و انگیزه اینها، این بود که نسبت به همدیگر کینه داشتند و حسد ورزیدند و دنبال ریاست طلبی بودند.

شرح المقاصد في علم الكلام للفتوازاني، ج2، ص306

روی این جهت، آمدند دو مسئله را مطرح کردند تا بتوانند این اختلافات عمیقی که میان صحابه بود و مشاجرات و کشتارها و تکفیر کردن همدیگر را بتوانند توجیه کنند. کار اول آنها این بود که گفتند تمام این اختلافاتی که میان صحابه افتاد، برمی‌گردد به یک نفر یهودی به نام عبدالله بن سبأ.

آقای دکتر احمد محمود صبحی - استاد فلسفه در دانشگاه اسکندریه مصر - صراحة دارد:

یکی از حقایقی که مورخین به آن بی‌توجهی کردند وار کتابش به سادگی گذشتند، این است که در تاریخ اسلام، اتفاقات دردناک و تلخی افتاده است. مانند قضیه قتل خلیفه سوم، عثمان و قضیه جنگ حمل؛ و قد شارک فيها كبار الصحابة و زوجة الرسول.

که بزرگان صحابه و همسر پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) در آن شرکت داشتند.

و همدیگر را تکفیر می‌کردند و قتل همدیگر را واجب می‌دانستند و مورخین دیدند که هیچ راهی برای توجیه این کشتارها و تفسیق‌ها و تکفیرها ندارند، جز این‌که:

كان لا بد أن تلقى مسؤولية هذه الأحداث الجسام على كاهل أحد ولم يكن من المعقول أن يتحمل وزر ذلك كله صحابة أحياء أبلوا مع رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) بلاه حسنا، فكان لا بد أن يقع عبء ذلك كله على ابن سبأ فهو الذي أثار الفتنة التي أدت لقتل عثمان و هو الذي حرض الجيشين يوم الجمل على الإلتحام على حين غفلة

من علي و طلحة و الزبير.

باید این اتفاقات میان صحابه را به گردن یک نفر بیاندازیم و بهترین فردی که در این زمینه می‌توانستند مسئولیت این اتفاقات را به او نسبت دهند، فردی بهتر از عبدالله بن سباء نیست. لذا آمدند عبدالله بن سباء را ساختند و تمام درگیری‌های جنگ حمل و قتل عثمان و دیگر مشاجرات صحابه را به گردن او انداختند.

انگیزه سوم:

آقایان، فتوا دادند و گفتند:

ما ناگزیریم تمام آنچه که از صحابه در تاریخ ثبت شده است، مطالب خلاف سنت و قرآن و تکفیر همدیگر و واحب

دانستن کشتن همدیگر را:

إلا أن العلماء لحسن ظنهم بأصحاب رسول الله (ص) ذكروا لها محامل و تأويلات.

بزرگان ما آمدند برای این درگیری‌ها و تکفیر صحابه نسبت به یکدیگر و این کشتارها، یک محمولها و تأویلاتی درست کردند.

شرح المقاصد في علم الكلام للتفتازاني، ج2، ص306

وقتی عایشه و طلحه و زبیر می‌آینند در برابر حضرت علی (علیه السلام) و عمار و ابن عباس و امام حسن (علیه السلام) و امام حسین (علیه السلام) می‌ایستند، یعنی معتقد به وجوب قتل آنهاست و امیرالمؤمنین (علیه السلام) که در برابر اینها می‌ایستند، معتقد به وجوب قتل اینهاست. در جنگ صفين 18 ماهه، معاویه و عمرو عاص و مروان و دیگران، قتل حضرت علی (علیه السلام) و عمار را واجب می‌دانند و اگر واجب نمی‌دانستند، دست به این جنگ نمی‌زدند و همچنین امیرالمؤمنین (علیه السلام) که کشنده معاویه را واجب می‌داند. وقتی بحث به اینجا میرسد، من در بحث‌های مختلفی

که با بزرگان وهابیت داشتم، وقتی بحث صحابه و کارهای خلاف آنها را مطرح می‌کردیم، می‌گفتند که گذشته‌ها گذشته و ما نباید بحث گذشته‌ها را مطرح کنیم:

ٖإِنَّكُمْ أَمْمٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

سوره بقره / آیه 134

به ما په که حق با حضرت علی (علیه السلام) بود یا حق با طلحه و زبیر و معاویه. ما وظیفه‌مان این است که هم بر معاویه درود بفرستیم و بگوییم که معاویه در بهشت است و هم حضرت علی (علیه السلام) در بهشت است. به قول یکی از مراجع عظام تقلید که می‌فرماید:

وقتی امیرالمؤمنین (علیه السلام) دستور می‌دهد طلحه و زبیر و معاویه و عمرو عاص را بکشند، معتقد است که آنها اهل جهنماند. حضرت علی (علیه السلام) نیامده است آنجا که یاران معاویه را بکشد و وارد بهشت کند. در جنگ حمل، اگر عایشه، مردم را تحریک می‌کند برای کشتن حضرت علی (علیه السلام) و یاران حضرت علی (علیه السلام)، نمی‌خواهد یاران حضرت علی (علیه السلام) را با این کشتن به بهشت بفرستد، بلکه معتقد است که اینها اهل جهنماند و قتل‌شان واجب است و با کشتن‌شان، اینها وارد آتش می‌شوند. اینها با این نیت، این جنگ‌ها را شروع کردند.

وقتی که این بحث‌ها را مطرح می‌کنیم، می‌گویید که این بحث‌ها را مطرح نکنید و به صلاح نیست.
ابن حجر مکی می‌گوید:

وَمَا يُوجِبُ الْإِمسَاكُ عَمَّا شَجَرَ بَيْنَهُمْ مِنَ الْخِتْلَافِ.

واحـبـ اـسـتـ كـهـ تـمـامـ اـخـتـلـافـاتـ مـيـانـ صـحـابـهـ رـاـ چـشـمـ پـوـشـيـ كـنـيمـ.

الصـوـاعـقـ الـمـحـرـفـةـ، جـ2ـ، صـ622ـ، جـابـ حـدـيدـ دـوـ حـلـديـ مـوـسـسـهـ رسـالـتـ بـيـرـوـتـ

خـودـ آـقـايـ اـحـمـدـ بـنـ حـنـبـلـ هـمـچـنـينـ تـعـبـيرـيـ رـاـ دـرـ طـبـقـاتـ الـحـنـابـلـهـ دـارـدـ وـ مـيـگـوـيدـ:

واحـبـ اـسـتـ كـهـ مـاـ تـمـامـ كـارـهـاـيـ خـلـافـ صـحـابـهـ رـاـ تـوـجـيهـ كـنـيمـ وـ مـحـمـلـ شـرـعـيـ بـرـايـ آـنـهاـ درـسـتـ كـنـيمـ وـ عـقـيـدـهـمـانـ اـيـنـ باـشـدـ كـهـ هـمـهـ اـيـنـهاـ، اـهـلـ بـهـشتـ هـسـتـنـدـ.

طـبـقـاتـ الـحـنـابـلـهـ، جـ1ـ، صـ30ـ

اـيـنـ آـقـايـانيـ كـهـ اـيـنـ مـحـمـلـهـاـ رـاـ درـسـتـ مـيـكـنـدـ، مـاـ نـمـيـدانـيمـ بـهـ آـنـچـهـ كـهـ درـ صـحـاحـشـانـ نـسـبـتـ بـهـ اـمـيرـالـمـؤـمـنـينـ (ـعـلـيـهـ السـلـامـ)ـ آـمـدـهـ كـهـ نـزـدـيـكـ بـهـ 80ـ مـاهـ بـرـ بـالـايـ 70ـ هـزارـ منـبرـ، بـهـ دـسـتـورـ مـعـاوـيـهـ، اـمـيرـالـمـؤـمـنـينـ (ـعـلـيـهـ السـلـامـ)ـ رـاـ سـبـ مـيـکـرـدـنـ، آـيـاـ درـ آـنـجـاـ هـمـ بـرـايـشـ مـحـمـلـ وـ تـوـجـيهـيـ آـورـدـهـاـنـدـ يـاـ خـيرـ؟

الـبـيـتـهـ مـنـ درـ اـيـنـجاـ، سـخـنـ بـرـايـ گـفـتنـ، زـيـادـ دـارـمـ وـ انـ شـاءـ اللـهـ درـ جـلـسـاتـ بـعـدـيـ، درـ اـيـنـ زـمـينـهـ باـ بـيـنـنـدـگـانـ عـزـيزـ سـخـنـ خـواـهـمـ گـفتـ.

* * * * *

آـقـايـ يـاسـيـنيـ

نظرـ عـلـمـائـ اـهـلـ سـنـتـ درـبـارـهـ اـيـنـ شـخـصـ چـيـسـتـ وـ چـهـ شـناـختـيـ اـزـ اوـ دـارـنـدـ؟ـ كـجاـ زـنـدـگـيـ مـيـکـرـدـهـ اـسـتـ وـ دـيـنـشـ چـهـ بـودـ؟ـ

استـادـ حـسـيـنـيـ قـزوـينـيـ

در مورد عبدالله بن سباء، ضرب المثل مشهوری است که می‌گویند:
آدم دروغ‌گو، همیشه کم حافظه است.

اینها آمدند برای این که مقابله با فرهنگ نورانی شیعه بکنند، داستان یا اسطوره و افسانه عبدالله بن سباء را جعل کردند و در رابطه با زندگی‌نامه او، کتاب‌های معتبر اهل سنت، دچار تناقض‌گویی شده‌اند.
 مثلاً آقای طبری - که از مورخان بنام اهل سنت است و ذهبي از او به عنوان امام در تاریخ و تفسیر نام می‌برد - وقتی به زندگی‌نامه عبدالله بن سباء می‌رسد، می‌گوید:

كان عبد الله بن سباء يهوديا من أهل الصناعه و أمه سوداء.

عبدالله بن سباء، یهودی بود از اهل صنایع یمن و مادرش، یک سیاهپوست بود.

تاریخ الطبری، ج 3، ص 378

آقای عبد القاهر بغدادی - از استوانه‌های کلامی اهل سنت - می‌گوید:
آقای عبدالله بن سباء، یهودی است و اهل حیره عراق است.

الفرق بين الفرق لعبد القاهر البغدادي، ص 143

يعني يكى مي‌گويد برای عراق است و دیگری می‌گوید که برای یمن است. فاصله میان عراق و یمن، إلی ماشاء الله است.

همچنین آقای محمد ابو زهره - که از او تعبیر به امام می‌کنند و از شخصیت‌های بلند آوازه اهل سنت در عصر حاضر است - می‌گوید:

كان يهوديا من الحيرة أظهر الإسلام.

عبدالله بن سبا یهودی بود و از حیره عراق بود.

تاریخ المذاهب الإسلامية، ص38، نشر دارالفکر العربي سروت

برخی میگوید که ایشان اهل روم بوده است. حتی برخی در محل زندگی عبدالله بن سبا، گرفتار تناقض‌گویی شده‌اند. این‌که ایشان در چه زمانی ظهرور کرده است؟ آقای طبری میگوید:

يهودي بود و در زمان عثمان، به ظاهر مسلمان شد و مردم را عليه عثمان تحريك کرد و منجر به قتل عثمان شد.

تاریخ الطبری، ج3، ص378

آقای عبد القاهر بغدادی میگوید:

عبدالله بن سبا، یهودی بود و در زمان علی بن أبي طالب مسلمان شد.

الفرق بين الفرق لعبد القاهر البغدادي، ص15

من از بینندگان عزیز و جوانان اهل سنت، حتی جوانان روشن و هابیت و مولویها و ماموستاهای عزیز و تمام دانشجویان شیعه و سنی که در سراسر جهان، عرض بندۀ را می‌شنوند، تقاضا دارم که اگر یک مورد از آدرس‌هایی که بندۀ می‌دهم، خلاف پیدا کردند، بندۀ هر چقدر که جایزه بخواهدن، خدمتشان تقدیم می‌کنم. چون برخی از این ماهواره‌ها، جوابی برای حرفهای زیبا و مستند و مستدل ما ندارند، می‌گویند حرفهای که فلانی می‌زند، ما مراجعه کردیم و نادرست بود و پیدا نکردیم. خب، الان بند خودم از کتاب **صحیح بخاری**، هفت نوع چاپش دارم؛ هشت جلدی و پنج جلدی و سه جلدی و یک جلدی. حتی چندی پیش، یکی از اساتید حوزه علمیه راهدان، تلفن کردند و یکی از احادیث **صحیح مسلم** را من برای ایشان خواندم. ایشان گفت که همچنین حدیثی در **صحیح مسلم** نیست که معاویه دستور داده باشد که به حضرت علی (علیه السلام) ناسزا بگویید. گفتم این عبارت را ایشان در **جلد 7، صفحه 120** آورده است. رفت و آورد

و گفت که در اینجا نیست. من شماره حدیث را برای ایشان مطرح کردم که **حدیث 6114** است. ایشان شماره حدیث را تفتيش کرد و گفت بله، همچنین روایتی در **صحیح مسلم** است.

از عزیزان، این را تقاضا می‌کنم اگر چنانچه یکی از آدرس‌هایی را که بندۀ می‌دهم، یک مورد را نتوانستند پیدا کنند، بزرگواری کنند از طریق سایت ما اعلام کنند و ما در صورت نیاز، فتوکپی همین صفحه از کتاب را برای عزیزان ارسال کنیم. گرچه بندۀ تصمیم دارم با همکاری عزیزان شبکه سلام در مرکز قم یا مشهد، بتوانیم یک سری بحث‌های مستند در رابطه با وهابیت داشته باشیم. یعنی هر حرفی که ما می‌زنیم، عزیزان از خود کتاب و مؤلف کتاب و محل چاپ کتاب و صفحه‌ای که من نقل روایت می‌کنم، عکس‌برداری کنند تا آقایان وهابیت نتوانند بروند بگویند که آقایان فلانی، صحبت‌های که می‌کند، این جلد و صفحه را از خودش در می‌آورد.

اما در مورد عقائد عبدالله بن سباء از دیدگاه علمای اهل سنت، آقای اسفراینی می‌گوید:

إنه كان يؤمن أن علياًنبي.

عبدالله بن سباء معتقد بود که علي بن أبي طالب،نبي است.

التفسير في الدين, ص 123

آقای عبد القاهر بغدادی می‌گوید:

ثم يؤمن بأنه إله.

عبدالله بن سباء، معتقد بود که علي، خداست.

الفرق بين الفرق لعبد القاهر البغدادي, ص 15

آقای شهرستانی - از استوانه‌های کلامی اهل سنت - می‌گوید:

کان یؤمن بأن عليا ليس إله كاملا، بل حلّ به جزء الألوهية.

معتقد بود که علی بن ابی طالب، خدای کامل نبود، بلکه بخشی از الوهیت در او حلول کرده بود..

الملل والنحل للشهرستاني، ج1، ص174، چاپ دارالمعرفة بيروت

باز هم آقای عبد القاهر بغدادی میگوید:

کان یؤمن بأن عليا وصي النبي.

عبدالله بن سبا عقیده داشت که علی بن ابی طالب، وصی پیامبر اکرم (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) است.

الفرق بين الفرق لعبد القاهر البغدادي، ص225

آقای شهرستاني و ايجي میگويند:

عبدالله بن سبا معتقد بود که علی از دنیا نرفته است و درون ابر زندگی میکند و رعد و برقی که شما میشنوید،

صدای علی است و روزی خواهد آمد و دنیا را پر از عدل و داد میکند.

الملل والنحل للشهرستاني، ج1، ص174 - المواقف للإيجي، ج3، ص679

آقای طبری - سازنده افسانه عبدالله بن سبا - میگوید:

کان ینادي بأن النبي سيرجع لا عليا.

کسی که در رجعت بر میگردد، علی نیست و پیامبر اکرم (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) است.

تاریخ الطبری، ج3، ص378

شما ببینید! این تناقض‌هایی است که درباره عبدالله بن سبا دارند. یکی میگوید که سازنده مذهب شیعه بوده است و

یکی میگوید که معتقد بود که حضرت علی (علیه السلام) خداست و یکی میگوید که معتقد بود که حضرت علی

(علیه السلام)، پیامبر است و یکی میگوید که معتقد بود که حضرت علی (علیه السلام)، همان حضرت مهدی (علیه السلام) است و در میان ابرها زندگی میکند. خود این آقایان، درباره عبدالله بن سباء به یک نقطه مشترکی نرسیدند.
یکی میگوید که در سال 30 هجری در زمان عثمان، مسلمان شد.

تاریخ الطبری، ج 3، ص 375 و 378 - الكامل فی التاریخ لابن الأثیر، ج 3، ص 114

آقای طبری در جای دیگر میگوید که در سال 33 هجری مسلمان شده است. آقای ابن اثیر میگوید که در سال 27 هجری مسلمان شده است.

اینها نشان میدهد که چون این افسانه، واقعیت ندارد، هر روز فکری میکنند و یک چیزی بر این افسانه میافزایند، لذا دچار فراموشی میشوند و نمیدانند که قبل از آن نوشته‌اند. این تناقض‌گویی‌ها دلالت میکند بر این‌که این مسائل و افسانه‌ها، دروغ و جعلی و ساختگی است و همان انگیزه‌های سه‌گانه ذکر شده، برای جعل افسانه عبدالله بن سباء حاکم است.

* * * * *

سوالات بینندگان

سوال:

آیا قسم خوردن به اسمی غیر از الله، مثلًا به اسم امامان (عليهم السلام) یا حضرت ابوالفضل (علیه السلام) و خون ریخته امام حسین (علیه السلام) که من مثلًا این کار را کرده‌ام یا خیر، این چه حکمی دارد؟

جواب:

آقایانی که قسم به غیر خدا را حرام می‌دانند و می‌گویند که دعوت به قرآن می‌کنیم. خداوند در قرآن به جان نبی مکرم

(صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) قسم خورده است و می فرماید:

لَعْمُرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ

سوره حجر / آيه 72

در اینجا خداوند به جان نبی مکرم (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) قسم می خورد. قرآن، برای ما الگو هست. قرآن، به شمس و قمر قسم می خورد:

وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا * وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَاهَا

سوره شمس / آيه 1-2

اینها نشانگر این است که اشیائی که قداست دارند، می توان به آنها قسم خورد. مانند این که ما بارها می گوییم که به جان فرزندم، به جان مادرم، به جان پدرم. در این رابطه، هیچ منعی در روایات نداریم. حتی یک حدیثی در این که پیامبر اکرم (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) یا ائمه (علیهم السلام) نهی کرده باشند از قسم خوردن به غیر خدا، نداریم.

* * * * *

سوال:

آیا نذر کردن به نام غیر از اللہ، مثل نام امامان، مثلًا در ماه محرم به نام امام حسین (علیه السلام) و مانند نذر کند، چه حکمی دارد؟

جواب:

عقیده شیعه این است از زمان شیخ مفید (ره) تا الان:

اگر کسی بخواهد نذر کند، اگر صیغه نذر نخواند، این نذر محقق نمی شود. هزار بار هم بگوید که من برای امام

حسین (علیه السلام) نذر می‌کنم بر این‌که یک گوسفند بکشم، این نذر، نه شرعی است و نه عمل به این نذر، واجب است. باید بگوید من برای رضای خدای عالم نذر می‌کنم گوسفندی را بکشم در حرم امام حسین (علیه السلام) یا برای امام حسین (علیه السلام) یا حضرت عباس (علیه السلام). همانطوری که در عقد بین یک زن و مرد، تا وقتی که صیغه خوانده نشود، اینها به هم‌دیگر محرم نمی‌شوند، در نذر هم اگر کسی صیغه عربی نذر یا ترجمه آن را نگوید، این نذر محقق نیست و عمل به همچنین نذری، واجب نیست.

اگر واقعاً می‌خواهد چنین کاری بکند، قربة إلی الله باشد نه قربة إلی امام حسین (علیه السلام)، چون این کار، کفر و شرك است. باید قربة إلی الله این گوسفند را بکشد و در میان مردم توزیع کند و ثوابش را هدیه کند برای امام حسین (علیه السلام). این کاملاً درست است.

* * * * *

سوال:

عبدالله بن سباء یهودی، آیا یهودی بوده است؟ مگر بنیان‌گذار مکتب شیعه نبوده است؟

جواب:

ان شاء الله هفته آینده، بحث ما را پیگیری کنید بیشتر به جواباتان می‌رسید.

* * * * *

سوال:

آیا وهابیت هم به شعبه‌های مختلفی تقسیم شده‌اند یا فقط وهابیت هستند؟

جواب:

اینها همه، تابع محمد بن عبد الوهاب و ابن‌تیمیه هستند و شعبه‌های متعددی ندارند. ولی اخیرا در درون وهابیت، به‌ویژه در درون آل سعود، از نظر گرایش سیاسی، به دو دسته اصلاح‌طلب و خشونت‌طلب یا محافظه کار و رادیکال، منشعب شده‌اند. در رأس آقایان اصلاح‌طلب، آقای ملک عبد الله و تعدادی از برادرانش هستند که می‌خواهند عربستان سعودی را یک کشور اروپا و آمریکا پسند بکنند و به اقلیت‌های مذهبی، آزادی بدهند و در رأس رادیکال‌ها هم خود امیر سلطان – ولیعهد، که الان در بیمارستانی در لندن، بستری است - و امیر نائب هستند. حتی همین قضیه بن لادن و امثال اینها، بر می‌گردد به این رادیکال‌ها و خشونت‌طلب‌ها.

البته این را هم عزیزان در نظر داشته باشند که وهابی‌ها، امروز از کلمه وهابی وحشت دارند و نمی‌گویند وهابی هستیم و نمی‌گویند که به ما سلفی بگویید. گرچه این قضیه، عمومی نیست.

حدود دو هفته قبل، از شبکه المستقله لندن - که یک شبکه وهابی است - برای من فکسی آمد که درباره وهابیت و نظریه محمد بن عبد الوهاب، بحثی داشته باشیم و شما نظرتان را ارسال کنید و چند شب پیش هم برای یکی از مراجع عظام تقلید حضرت آیت الله العظمی مکارم و از ایشان درخواست مناظره کرده بودند و ایشان جواب داده بود که من با مفتی اعظم عربستان سعودی مناظره می‌کنم و افرادی که در رده‌های پایین باشند، در حدی نیستند که ما با آنها مناظره کنیم. چون در مناظره، حداقل، شخصیت علمی و اجتماعی دو مناظر، باید رعایت شود.

* * * * *

سؤال:

با مسئله عبدالله بن سباء کاری نداریم که با ایمان بود یا بی‌ایمان بود.

چرا برادران تشیع، نمازها را به صورت پنگگانه میخوانند و مانند نماز سنت پیامبر اکرم (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) نمیخوانند؟

جواب:

ان شاء اللہ شما هم هفته آینده، بحث ما را ببینید و نظریه شیعه را درباره عبداللہ بن سباء، مفصل عرض خواهیم کرد.
در مورد نمازهای شیعه، اولاً شما این را ثابت کن، بعد بیا در آن مناقشه کن. در صحیح مسلم شما، صراحت دارد:
جمع رسول اللہ صلی اللہ علیہ و سلم بین الظهر و العصر و المغرب و العشاء بالمدینة فی غیر خوف و لا مطر. قال:
قلت لابن عباس: لم فعل ذلك؟ قال: کی لا يخرج أمتہ.

پیامبر (صلی اللہ علیہ و سلم) نماز ظهر را با نماز عصر و نماز مغرب را با نماز عشاء، یکجا در مدینه خواند و نه هوا
بارانی بود و نه مشکل ترس بود. وکیع میگوید: به ابن عباس گفت: چرا پیامبر (صلی اللہ علیہ و سلم) نمازها را با
هم جمع کرد؟ ابن عباس گفت: برای اینکه پیامبر (صلی اللہ علیہ و سلم)، امت خودش را به مشقت نیاندازد.

صحیح مسلم، ج 2، ص 152، حدیث 1518

حداقل همینکه در کتابهای معتبر شمامست، ما به این روایت و سنت پیامبر اکرم (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) عمل
میکنیم. مصافا به اینکه یک عده از جوانان از نماز خواندن بیزارند، چون باید یک مرتبه در ظهر نماز بخواند و دوباره در
ساعت 5/2 و 3 بباید نماز عصر بخواند و برود و اول مغرب هم بباید نماز بخواند و 2 ساعت بعد از آن بباید نماز عشاء را
بخواند و باید کار و زندگی اش را کنار بگذارد. خصوصا اگر کسی، کار ضروری داشته باشد یا شغلی داشته باشد که
منزلش یا محل کار با مسجد، دور باشد، با مشقت مواجه میشود و قید نماز را میزند. ولی پیامبر اکرم (صلی اللہ علیہ
وآلہ وسلم) برای اینکه مشکلی برای امت پیش نیاید، این را فرمود تا امت خودش را به مشکل و حرج نیاندازد.

* * * * *

سوال:

عبدالله بن سباء را یکی از مورخان شهیر شیعه به نام علامه ... قبول دارد.

جواب:

شما هم ان شاء الله در هفته آینده، بحث ما را پیگیری کن. از بزرگان اهل سنت مانند دکتر طه حسین صراحت دارد:

عبدالله بن سباء، افسانه است. برای این‌که عداوت‌شان را با شیعه اثبات کنند، این را ساخته‌اند.

آقای دکتر علی نشار، دکتر حامد حقی، محمد کامل حسین، دکتر عبدالعزیز صالح، دکتر سهیل ذکار می‌گویند که این عبدالله بن سباء، ساختگی است. اکثر بزرگان اهل سنت می‌گوید که قضیه افسانه عبدالله بن سباء، ساختگی است. مضافه به این‌که ما در کتاب‌های خودمان، عبدالله بن سباء را یک فرد مطروح و ملعون و خبیث نام می‌بریم. اگر بنیان‌گذار مذهب شیعه بوده، باید به او احترام بگذاریم و قداست بدھیم و از او تجلیل کنیم. روایاتی از ائمه (علیهم السلام) در مذمت او داریم. این روایاتی که از عبدالله بن سباء آمده، مبنی بر بنیان‌گذاری مذهب شیعه، همه‌اش به **تاریخ طبری** بر می‌گردد و سیف بن عمر، سیف بن عاصی، فردی زندیق و ملحد و جعال حدیث است. تمام بزرگان رجال حدیثی مانند ابن حبان و یحیی بن معین و ذہبی و ابن حجر، به این مطلب تصريح کرده‌اند.

شیعه، عبدالله بن سباء را قبول دارد، ولی به عنوان یک فرد ملعون و خبیث و فردی که درباره آقا امیرالمؤمنین (علیه السلام) غلوّ کرده است، در این حد قبول دارد؛ نه در حد افسانه‌ای که شما درست کردید. اصلاً ارتباطی با این قضایا نداشت. بله، ایشان یک غلوّهایی به امیرالمؤمنین (علیه السلام) نسبت داد و به نقلی، امیرالمؤمنین (علیه السلام)

هم او را سوزاندند یا تبعید کردند و تمام شد و رفت. اگر واقعاً عبدالله بن سباء بود و این‌همه فتنه‌ها ایجاد کرد و قضیه قتل عثمان و جنگ جمل را ایجاد کرد، آقای ملازمده! این آقا کجا رفت؟ زیر زمین رفت با بالای آسمان؟ ایشان در جنگ صفين کجا بود؟ در قضیه حکمیت کجا بود؟ در قضیه خوارج کجا بود؟ بعد از شهادت امیرالمؤمنین (علیه السلام) در قضایای صلح امام حسن (علیه السلام)، کجا رفت؟ این را برای ما در بیاورید. اینها نشانگر این است که همانطوری که برخی از بزرگان منصف اهل سنت هم گفته‌اند، اینها به خاطر این‌که بتوانند دامن صحابه را از گناهان و خلافها پاک کنند و عقیده شیعه را زیر سوال ببرند، این مسائل را جعل کردند.

* * * * *

سوال:

فرق وهابیت و اهل سنت چیست؟

جواب:

فرق آنها از زمین تا آسمان است. می‌توانید کتاب **الدرر السنیة** آقای زینی دحلان - مفتی مکه مکرمہ و متوفی ۱۳۰۴ -

جلد اول، صفحه 64 را مطالعه کنید که می‌گوید:

آقای محمد بن عبد الوهاب که ظهور کرد و فرقه وهابیت را تأسیس کرد، اعلام کرد:

تمام مسلمانان - شافعی و مالکی و حنفی و حنبلی و شیعه و زیدی و ... - کافر هستند و علمای گذشته هم کافر

هستند و هر کس بخواهد مسلمان شود، باید 5 بار شهادت بدهد:

۱. شهادت بر وحدانیت خداوند.

۲. شهادت بر رسالت پیامبر اکرم (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم).

۳. شهادت بر این که قبل مشرک بودم و با ورود به وهابیت، مسلمان شدم.

۴. شهادت بدھد بر این که پدر مادرم که مرده‌اند و وهابی نشدند، مشرک مرده‌اند.

۵. شهادت بدھد که علمای گذشته که مرده‌اند و وهابی نشدند، مشرک مرده‌اند و حق طلب مغفرت برای آنها ندارم.

سرتیپ ایوب صدری - از بزرگان اهل سنت - می‌گوید:

وقتی اینها خواستند مکه را فتح کنند، هزاران عالم اهل سنت را از لب شمشیر گذراندند به اتهام این که اینها کافر و مشرک و مانع نشر فرهنگ وهابیت هستند.

تمام علمای اهل سنت قائل به مشروعيت توسل و شفاعت و زیارت قبور و انبیاء (علیهم السلام) هستند و این عقیده وهابیت درباره حرمت توسل و شفاعت و زیارت قبور، خلاف نظریه تمام اهل سنت است.

* * * * *

سوال:

من نمازن را بدون مهر می‌خوانم. آیا این مسئله از نظر شرعی ایراد دارد یا خیر؟ چون فامیل‌های ما ایراد می‌گیرند.

جواب:

مهر گذاشتن، واجب نیست. آنچه که واجب است، سجده بر زمین گذاشتن است. اگر روی خاک و سنگ و حصیر و چوب و درخت و کاغذ، نماز بخوانید، اشکالی ندارد. ولی طبق روایاتی که از نبی مکرم (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) و ائمه (علیهم السلام) داریم، سجده کردن بر فرش و میوه‌جات باطل است. دلیل‌مان این است که پیامبر اکرم (صلی اللہ علیہ و

آله و سلم) فرمود:

جعلت لي الأرض مسجدا و طهورا.

خداؤند، زمین را برای من، سجده‌گاه و محل طهارت قرار داده است.

صحیح البخاری، ج1، ص86 و ج1، ص113

يعني، هم باید به زمین سجده کنیم و هم به زمین تیمم کنیم. این آقایانی که می‌گویند سجده بر فرش اشکالی ندارد، آیا می‌توانند بگویند که تیمم هم می‌شود روی لباس و فرش و کلاه کرد؟ وقتی تیمم روی فرش نمی‌شود کرد، قطعاً سجده هم نمی‌شود کرد.

در روایت آمده است که پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) بر سنگ سجده کرده است. آفای حاکم نیشابوری هم می‌گوید که روایت صحیح است.

عن ابن عباس: إن النبي صلى الله عليه و آله سجد على الحجر * هذا حديث صحيح الاسناد ولم يخرجاه *

مستدرک الصحيحین للحاکم النیشابوری، ج1، ص 473

ذهبی هم می‌گوید روایت صحیح است.

در **صحیح مسلم**، آمده است که پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم):
يصلى على حصير يسجد عليه.

بر روی حصیر نماز می‌خواند و بر حصیر هم سجده می‌کرد.

صحیح مسلم، ج2، ص62

در **صحیح بخاری** آمده است که پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم):

يصلی علی الحمرة.

بر روی خمره (جانمار حصیری) سجدہ می کرد.

صحیح البخاری، ج1، ص100

خمره، یک جانمار کوچکی بود که در زمان سابق، از حصیر یا لیف خرما درست می شد، به اندازه ای که دست و پیشانی انسان در آنجا جا بگیرد.

تمام این روایات، کاملا در کتب اهل سنت موجود است.

همچنین پیامبر اکرم (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم)، بعضی از صحابه را مانند افلح که بر گوشہ عمامه شان سجدہ می کردند، منع می کرد و می فرمود:

يا أفلح! ترب.

بر روی تراب، سجدہ کن.

نیل الأولطار للشوکانی، ج2، ص131 - سنن الترمذی، ج1، ص236 - فتح الباری لابن حجر عسقلانی، ج3، ص68 - اسد الغابة لابن الأثیر، ج1، ص107 - الإصابة لابن حجر، ج1، ص252

آقای علی بن عبد اللہ بن عباس - نوه عباس، عمومی پیامبر اکرم (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) - نامه می نویسید به مکه مکرمه:

أرسل إلي بلوح من المروة أسجد عليه.

یک سنگی از کوه مرده برای من بفرست تا بر روی آن، سجدہ کنم.

المصنف لابن أبي شيبة الكوفي، ج1، ص308 - تاريخ مدينة دمشق لابن عساکر، ج43، ص50 - اخبار مکہ، ج2، ص151

آقای مسروق - از علمای بزرگ اهل سنت - :

إذا خرج يخرج بلينة يسجد عليها في السفينة.

وقتی از مدینه می‌رفت، چیزی را که شبیه مهر از خاک مدینه درست کرده بود، با خود می‌برد و در کشتنی بر روی آن سجده می‌کرد.

الطبقات الكبرى لابن سعد، ج6، ص79 - المصنف لعبد الرزاق الصنعاني، ج2، ص583

لذا، سجده کردن بر مهر، واجب نیست؛ سجده کردن بر زمین واجب است. سجده بر فرش و لباس و آنچه که مأکولات و ملبوسات است، باطل است.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

««« و السلام عليكم و رحمة الله و بركاته «««

دکتر سید محمد حسینی قزوینی

فهرست نظرات

1

نام و نام خانوادگی: مجید م علی - تاریخ: 26 فروردین 88 - 00:00:00 - 00:00:00

با سلام متشرکرم هم از برنامه هایتان در شبکه سلام و زحمتهایتان . خواهش دارم در مورد کعب الاحبار یهودی هم برنامه ی تهیه کنید و هم مقاله ای یا

علی

جواب نظر:

با سلام

دوست گرامی

در این زمینه کتابی به نام یهود بثوب الإسلام نوشته نجاح الطائی موجود است ؛ می توانید به این کتاب مراجعه کنید .

موفق باشد گروه پاسخ به شبهات

نام و نام خانوادگی: محمد - تاریخ: 31 فروردین 88 - 00:00:00

با عرض سلام خدمت دوستان عزیز و علاقمند به برنامه های شبکه ماهواره ای سلام و همچنین شبکه قرآن سیماهی جمهوری اسلامی ایران بعد از مدتی که مشکلی برای ضبط برنامه های این دو شبکه برای من پیش اومده بود الحمد لله مشکل حل شد و دوستان می تونن سی دی برنامه هایی رو که از این دو شبکه می خوان رو سفارش بدن و با قیمت مناسب در هر کجای ایران دریافت کنند. اگر دوستان برنامه خاصی مد نظرشون هست می تونن ساعت و عنوان برنامه رو برای پیغام خصوصی بزارن تا انجام وظیفه کنم. مواردی که فعلاً آماده کردم: مقایسه مکاتب و ادیان استاد حسین فردیونی شبکه سلام(مذهب بودا - قسمت چهارم) شفاعت در قرآن شبکه قرآن مورخ ۲۱/۱/۸۸ صحفه معرفت دکتر اسدی گرمارودی شبکه سلام(شرحی بر دعای ۱۷ صحیفه سجادیه) (<http://valfajr313.blogfa.com>)

نام و نام خانوادگی: مجید م علی - تاریخ: 06 اردیبهشت 88 - 00:00:00

با سلام اینهم یک ویدو یو تیوب مناسب با این بحث . در ضمن برادران شبکه سلام تیوی نیز میتوانند از این نمونه ویدوها استفاده کنند . <http://www.youtube.com/watch?v=igvj3lQ-1G0> با تشکر خادم اهل بیت نبی **جواب نظر:**

با تشکر از شما

نام و نام خانوادگی: مهدی ذ - تاریخ: 07 اردیبهشت 88 - 00:00:00

با سلام خدمت تمام مبلغان انتظار آقا امام زمان (ع) . میخواستم در خواست کنم فایل(<http://www.youtube.com/watch?v=igvj3lQ-1G0>) را ترجمه کرده و برای دانلود روی سایت قرار دهید . فکر میکنم روند رشد افکار حقه تشیع نزد عامه مردم ، با انتشار صوتی و تصویری آنها با سرعت بیشتری روی دهد . فرقه ضاله با نشر کلیبهای صوتی و تصویری در میان مردم (که اکثراً وقت کتاب خوانی و یا مراجعته به سایتهاي تحقیقاتی را ندارند) سعی در ایجاد شک در عقاید آنها نموده اند . یکی کارهایی که میتوانند از رسوخ منجلاب خلیفه پرستی در بین عوام جلوگیری نماید همین کارست . سپاسگذارم

نام و نام خانوادگی: محمد - تاریخ: 21 اردیبهشت 88 - 00:00:00

درمورد عبدالله بن سباء توصیه می کنم که 9 کتاب گرانسینگ افسانه عبدالله بن سباء تالیف علامه عسگری را بخوانید که به گفته مرحوم علامه شیخ آل یاسین با نوشته شدن این کتاب تهمت بزرگی از شیعه برطرف شد

نام و نام خانوادگی: سید حسین - تاریخ: 08 خرداد 88 - 00:00:00

با سلام . افسانه عبد الله بن سباء و نسبت دادن شیعه به آن به حدی مضحك و خنده دار است که حتی ساده لوح ترین افراد نمی توانند چنین مطلبی را باور کند حال بینیم هدف نوابض و دشمنان اهل بیت برای مطرح کردن این افسانه چیست؟؟؟ اصلاً چرا تشکیل این افسانه را به دوران خلافت عثمان نسبت می دهند ؟-1- تبرئه کردن صحابه از قتل عثمان: همان طور که همه مورخان و محدثان اهل سنت نوشته اند صحابه بسیاری به طور مستقیم و غیر مستقیم در قتل عثمان بن عفان نقش داشته اند و لذا این مطلب باعث خدشه دارشدن قداستی است که اهل سنت برای همه صحابه قائلند از این جهت برای تبرئه کردن صحابه افسانه ای با نام (عبد الله بن سباء) ساخته اند تا هرگاه سخن از قتل خلیفه سوم!!! به میان می اید ذهن افراد از صحابه منحرف شده و متوجه به فردی با نام عبد الله بن سباء شود . 2- تبرئه صحابه از فتنه هایی که پس از عثمان به یهانه خونخواهی عثمان بر پا کردن: همان طور که همه می دانند پس از قتل عثمان عده ای از اصحاب انحصار طلب که در دوران دوازده ساله خلافت عثمان صاحب مناصب کلیدی بودند و با به دست آوردن اموال حرام بسیار صاحب ثروت فراوان شدند پس از روی کار امدن امیر المؤمنین به ناگاه دریافتند که ریشه مناصب و درامد های باد اورده آنها خشکیده شد و دیگر نخواهند توانست مانند سابق بدون اینکه کار کنند به عیاشی بپردازنند و غلامان و کنیزان زیبا خریداری کنند به همین خاطر با مطرح کردن شعار دروغین خونخواهی عثمان!!! جنگهای جمل و صفين را به راه انداختند از این رو اهل سنت برای توجیه این فتنه ها افسانه عبد الله بن سباء را مطرح می کنند تا دامن آنها را از این فتنه ها پاک کنند. 3- تبرئه کردن عثمان بن عفان از انحرافات و بدعت هایی که در طول دوره دوازده خلافت خود مرتكب شد: در دوره خلافت عثمان چنان فتنه ها و بدعت هایی در حکومت اسلامی به وجود آمد که اگر این دوره را بازگشت به جاهلیت و اشرافیت اموی نام نهیم سخن گرفته ایم این اعمال خلاف سنت به حدی بود که اصحاب بسیاری مانند ابوذر غفاری - عمار - طلحه - زبیر و حتی عایشه به شدت با آنها به مخالفت برخاستند و همین مخالفت های اصحاب بود که زمینه را برای شورش عمومی و قتل عثمان مهیا ساخت ملاحظه می شود که اگر اهل سنت متوجه این بدعت ها و اعمال رشت عثمان

و مخالفت قاطیه صحابه با او شوند پروره عدالت صحابه زیر سوال می‌رود و لذا ملاحظه می‌شود که نواصی با مطرح کردن این افسانه در زمان عثمان بهترین بهره را خواهند برد و با یک تیر هر سه نشان را خواهند زد برای روشن تر شدن مطلب به تعدادی از بدعت‌ها و اعمال خلاف عثمان در ذیل اشاره می‌شود: او عبدالله ابن مسعود صحابی عظیم الشان پیامبر را بخاطر اعتراضات وی بر تغییراتی که در دین خدا می‌داد، در ملاء عام مورد خطاب قرار داده گفت: جانور رشته‌نی نزد شما آمد که هر که به طعام وی رود، کافی است فراغ خواهد کرد! او دستور داد او را با وضع ناهنجاری از مسجد بیرون کنند، و در اجرای فرمان او ابن مسعود را بلند کردند و چنان بر زمین کوتفند که یکی از پهلوهایش شکست، ابن مسعود گفت: فلانی بدمستور عثمان من را کشی. اهانت به عمار یاسر، صحابی بزرگ پیامبر و به دنبال آن اهانتهای اوست به عمار یاسر صحابی بزرگ پیامبر و ضرب و شتم او، احادیث در فضائل عمار بسیار وارد شده است، اما عثمان همچنانکه بلاذری در انساب آورده است عمار را بخاطر اعتراض به رفخار عثمان در سوء استفاده از بیت المال، اهانت کرده به او گفت: ای فرزند کسی که جلو ادرارش را نمی‌گیرد، بر من جرأت کرد؟ سپس دستور داد که بگیریدش، عمار را به نزد عثمان آوردن، آنقدر عمار را زد تا غش کرد و طبق روایت بلاذری با لگد به میان پای او زد تا غش کرد، به گونه‌ای که نماز ظهر و عصر از او فوت شد. باز دیگر نیز وقتی خبر رحلت اباذر در تبعیدگاه ربذه که به دستور عثمان صورت گرفته بود به عثمان رسید گفت: خدا او را رحمت کند! عمار (با کنایه) گفت: آری خدا او را از طرف همه ما رحمت کند، عثمان (که از این کنایه برآشته بود) گفت: ای که آ... پدرش را گاز می‌گرفت، آیا می‌اندیشی که از تبعید او پشیمانم؟ (ادب خلیفه را ملاحظه کنید) سپس دستور داد تا بر پشت عمار کوییده و گفت: تو هم به همان جای ابوذر برو، عمار آماده حرکت شده بود که طائفه بنی مخزوم به حمایتش آمدند، خبر به حضرت علی علیه السلام رسید و از حضرت خواستند با عثمان صحبت کند، حضرت به عثمان فرمود: ای عثمان از خدا بترس، تو یکی از مردان شایسته مسلمین (ابوذر) را تبعید کردی که در آن تبعید جان سپرد، الان می‌خواهی همانند او را نیز تبعید کنی، سخن میان ایندو طولانی شد تا اینکه عثمان گفت: تو (با علی) به تبعید شدن سزاوارتری از عمار، حضرت فرمود: اگر می‌خواهی این کار را بکن، اما مهاجرین جلو عثمان را گرفتند و گفتند: اینکه نمی‌شود هر که با تو سخن گوید او را تبعید کنی؟ و لذا از تبعید عمار صرف نظر کرد. در مورد عمار همین بس که پیامبر فرمود: هر که عمار را ناسرا گوید و با دشمن دارد خدا او را ناسرا گوید و دشنام دارد. اما داستان تبعید ابوذر به شام و از آنجا به ریشه و رحلت وی در آنجا از مسلمات و واقعی اسف بار تاریخ اسلام است، و شما خود بهتر می‌دانید وقتی بزرگان اسلام این چنین تحقیر شوند، برای اسلام چه ارزش و آبروئی باقی خواهد ماند. او دستور داد تا ابوذر را به بدترین وجه از شام به مدینه آورند و گفت: او را بر روی شتر درشت سوار کن و همراهی سخت با او همراه کن که شب و روز براند تا یاد عثمان و معاویه را فراموش کند، ابوذر که در سن پیری و لاغری اندام و بلندی قد و دارای سر و ریش سفید بود، چنان در میان راه سختی کشید که رانهای پای او زخم شاد و گوشتش آن ریخت و سخت کوفته و رنجور شد، و در مجلس مباحثه ای که میان ابوذر و عثمان رخ داد، عثمان ابوذر را متهم کرد که در حدیث خود به پیامبر دروغ می‌بندد، ابوذر حضرت علی را گواه گرفت، حضرت بنفع ابوذر شهادت داد و از او دفاع کرد، عثمان که از این سخن برآشته بود با کمال جسارت به حضرت امیر علیه السلام گفت: خاک بر دهان باد (مؤلف گوید: اگر نه این بود که می‌باشد عمق فاجعه روشن شود جراءت آوردن این جسارت را نداشتم). حضرت امیر نیز به او فرمود: خاک بر دهان خودت باد، این چه کاری است که می‌کنی و چه انصافی است که روا می‌داری؟ چرا بخاطر نامه معاویه و سخن نامعلوم او، با اباذر چنین می‌کنی؟ با اینکه ظلم و فساد و فتنه و عناد معاویه معلوم است. انحراف دیگر در بزرگداشت افراد پست-1 مروان پس از بررسی اجمالی و ذکر نمونه ای از برخورد خلیفه سوم با اصحاب بزرگ پیامبر، نگاهی گذرا می‌اندازیم به افرادی که در خلاف عثمان، مورد احترام و عزت قرار گرفتند، از جمله افرادی که به ناحق مورد احترام و لطف عثمان قرار گرفتند مروان ابن حکم است، عثمان قریه فدک را همان که صدیقه کبری سلام الله علیها به شدت بر آن اصرار می‌نمود، اما ابوبکر و عمر او را منع نمودند، و با جعل مطالبی از پیامبر که هر چه ما باقی گذاریم صدقه است فدک را از حضرت گرفتند، آری عثمان آن را یکجا در اختیار مروان قرار داد، چرا که مروان پسر عمومی او و شوهر دخترش بود، و به این مقدار نیز بسته نکرد، هنگامی که آفریقا در زمان عثمان فتح شد، خمس آن را که پانصد هزار دینار بود بکجا به مروان بخشید و در نوبت دیگر دستور داد یکصد هزار و پنجاه اوقیه به مروان از بیت المال پرداخت کنند، کلیددار بیت المال زید ابن ارقم بود وی اعتراض کرد و گفت: اگر به مروان صد درهم می‌دادی زیاد بود، اما وی کلیددار را عزل کرد. این مروان که اینقدر مورد لطف عثمان قرار گرفته است، هموست که پیامبر اکرم، پدرش حکم و اولاد حکم را لعنت نمود و وقتی مروان ابن حکم (پس از ولادت) نزد حضرت رسول آوردن فرمود: وزغ ابن وزغ ملعونی است پسر ملعونی است پسر ملعون و این ملعون همان است که به امام حسین علیه السلام گفت: (شما) خانواده ملعونی هستید، و حضرت حسین علیه السلام به او فرمود: بخدا سوگند، خداوند تو را در حالی که در پشت پدرت بودی لعنت نموده است و این مروان همان است که خطبه عید را قبل از نماز می‌خواند تا مردم متفرق نشوند و او حضرت امیر علیه السلام را سب کند. و این مرد همان است که در هر جمعه و جماعتی حضرت امیر را سب می‌کرد، حتی می‌فرستاد تا شخصی درون خانه امام مجتبی رود و او و پدر بزرگوارش را به شدت ناسرا گوید. و او همان است که جلو جنازه امام مجتبی را گرفت و گفت: نمی‌گذارم او کنار پیامبر دفن شود. آری عثمان این وزغ ملعون را امین خود و مشاور خوبیش قرار داد و بر مسلمین مسلط کرد. حکم ابن عاص مورد عنایت خلیفه می‌شود. و از جمله افراد پستی که بوسیله عثمان مورد احترام قرار گرفتند، حکم ابن ابی العاص، عمومی عثمان و پدر مروان است، این

مرد از همسایه های پیامبر در جاهلیت بود از همه بیشتر پیامبر را اذیت می کرد، در پشت سر حضرت با نشان دادن حالاتی حضرت را مسخره می کرد و چشمک می زد، طبق روایات، پیامبر در یکی از این مواقع او را نفرین نمود و چشم او تا آخر عمر پرش پیدا کرد، او همان است که هنگامی که پیامبر با یکی از همسرانش بود، بر حضرت مشرف شد و بدچشمی کرد، حضرت در حالی که نیزه کوچکی در دست داشت، به دنبال او بیرون آمده فرمود: چه کسی عذر خواه من است از این وزغ ملعون، و سپس او و فرزندانش را به طائف تبعید فرمود، عثمان پس از پیامبر از ابوبکر و عمر خواست تا او را برگرداند، اما آنها قبول نکردند ولی او خود در زمان خلافتش اینکار را کرد، قبلاً گفتیم که پیامبر این فرد و فرزندش مروان را لعنت نمود، اما عثمان او را پناه داد و صدقات قضاعه را که سیصد هزار درهم بود، در اختیار وی نهاد. ولید فاسق شرابخوار از خلیفه هدیه می گیرد یکی دیگر از کسانی که مورد لطف عثمان قرار گرفت، ولید ابن عقبة برادر مادری خلیفه است، عثمان به او یکصد هزار از بیت المال عطا کرد. و این ولید همان است که پدرش از سرسخت ترین دشمنان پیامبر بود و بر روی پیامبر آب دهان پرتاب کرد، پیامبر اکرم به وی فرمود: اگر بیرون مکه تو را ببینم سرت را با شمشیر جدا می کنم، و در جنگ بدر اسیر و کشته شد، اما خود ولید همان است که قرآن او را فاسق نامیده است، او فاسقی است، شرابخوار و زناکار، که نسبت به دین هتاك است. ولید همان است که وقتی بر کوفه از طرف عثمان امیر شد، با حالت مستی به نماز آمد و در محراب مسجد قبی کرد و نماز صبح را چهارگفت خواند و در نماز شعر عاشقانه خواند و گفت: آیا می خواهید بیشتر بخوانم؟ آری عثمان این فاسق فاجر را مامور صدقات بنی ثعلب کرد و سپس استاندار کوفه نمود و بر نوامیس و دین مردم این قرار داد، تعجب آور آنجاست که خلیفه در اجرای حد بر این شرابخوار سستی می کرد تا اینکه حضرت امیر علیه السلام حد را بر او جاری نمود. ابوسفیان مورد عنایت خلیفه می شود فرد دیگری که مورد احترام و لطف خلیفه قرار گرفت ابا سفیان این حرب است، عثمان همان روزی که به مروان یکصد هزار داد به ابوسفیان دویست هزار از بیت المال داد. اما ابوسفیان همان دشمن سرسخت پیامبر است در جاهلیت و پناهگاه منافقین است در اسلام، حضرت علی علیه السلام به او فرمود: تو همواره دشمن اسلام و مسلمین بوده ای، و هموست که پیامبر او و دو پسرش معاویه و یزید (برادر معاویه) را در وقتی که با هم می آمدند لعنت نمود و فرمود: خدایا لعنت کن سواره را (ابوسفیان) و آنکه جلو و آنکه پشت اوست. تعجب اینجاست که هر سه تای این افراد ملعون مورد احترام سه خلیفه قرار گرفتند، زیرا ابوبکر، یزید ابن ابوسفیان را والی شام کرد، و عمر معاویه را پس از یزید، والی شام نمود و عثمان نیز ابوسفیان را گرامی داشت. و به طرق مختلف روایت کرده اند که وقتی عثمان خلیفه شد، ابوسفیان نزد عثمان آمد و گفت: خلافت پس از عمر و ابوبکر به تو رسید، آن را مانند توب به گردش در آور و پایه های آن را در بنی امية قرار ده، که حق همین حکومت است و بهشت و جهنمی در کار نیست، عثمان فریاد زد: از من دور شو خدا به تو چنین و چنان کند. و در روایت دیگر آمده است که ابوسفیان پس از آنکه نابینا شده بود، نزد عثمان آمد و پرسید: آیا کسی هست؟ گفتند: نه، گفت: خدایا کار را کار جاهلیت قرار ده و حکومت را حکومت غاصبانه و پایه های زمین را برای بنی امية بر پا کن. آری این دشمن دیرین اسلام با این وضعیت مورد لطف و تفقد خلیفه قرار می گیرد. عنایات خلیفه به عبدالله ابن سعد و از جمله افراد بنی امية که مورد لطف خلیفه اموی قرار گرفتند برادر رضاعی عثمان عبدالله ابن سعد ابن ابی سرح است، عثمان خمس غنائم آفریقا را در جنگ نخست که پانصد هزار دینار می شد به وی بخشید در حالی که بهره یک سواره نظام سه هزار بود. و او را والی کشور مصر نمود و مردم آنچا از ظلم وی به عثمان شکایت بردنده ولی عثمان بر حکومت وی پاشاری می کرد، این عبدالله همان است که ابتدا مسلمان شد سپس مرتد شد و پیامبر هنگام فتح مکه، فرمود تا او را بکشند، و خونش مباح است هر چند که زیر پرده کعبه باشد، اما عثمان او را پناه داد و پنهان کرد تا در موقعیت مناسب از پیامبر برای وی امان خواست، پیامبر مدتها سکوت نمود، سپس قبیل فرمود، وقتی عثمان رفت، پیامبر فرمود: من سکوت نکردم مگر بخاطر اینکه یکی از شماها برخیزد و گردن او را بزند. آری این افراد بخاطر اینکه جزء خاندان بنی امية و منسوبيین عثمان هستند مورد لطف قرار می گيرند گرچه اسلام از آن ها بizar است. بنی امية در زمان عثمان بر مردم مسلط شدند بطور خلاصه آنکه عثمان، تمام سعی خود را بر آن گذارد تا طبق گفته ابوسفیان تمام مراکز حساس را به بنی امية واگذار کند، معاویه را در شام تام الاختیار قرار داد، عبدالله ابن ابی سرح را در مصر گمارد و ولید را در کوفه و مروان را مشاور خود نمود. بلادی در انساب گوید: عثمان چه سیار که بنی امية را حکومت می داد و وقتی اعمال آنها مورد اعتراض اصحاب پیامبر قرار می گرفت و به او تذکر می دادند، گوش نمی داد او شیفته خاندان خود بنی امية بود و تلاش می کرد تا یک حکومت اموی بپا کند، شبیل ابن خالد نزد عثمان آمد وقتی که در مجلس او جز بنی امية کسی نبود و گفت: ای گروه قریش شما را چه شده؟ آیا در میان شما طلفی نیست که بخواهد بزرگ شود، یا فقیری که بخواهد غنی گردد یا گمنامی که بخواهد نامش را بلند گرداند، چرا این اشعری - ابوموسی - را بر عراق مسلط کرده اید که آن را کاملاً ببلعد، عثمان گفت: چه کسی را برای عراق در نظر دارید؟ گفتند: عبدالله ابن عامر، و او عبدالله را در حالی که بیست و چهار یا پنج ساله بود بر عراق حاکم نمود. آری عثمان بنی امية را بر امت اسلامی مسلط می کرد و می گفت: اگر کلیدهای بهشت در دست من بود، آن را به بنی امية می دادم تا همگی وارد بهشت شوند. و چه زیبا و دقیق است تعبیر حضرت امیر علیه السلام نسبت به اعمال عثمان آنچا که در خطبه شقصیه می فرماید: هنری خوردن و دفع کردن بود، فرزندان پدرش (بنی امية) مانند شتر گرسنه که در فصل بهار علف صحراء را با اشتها می بلعد، آن ها نیز اموال خدا را غارت کردند، تا اینکه شیرازه زندگیش گسیخت، اعمالش در سقوطش تسريع کرد و شکم خوارگی او وی را هلاک کرد. بنی امية از نظر قرآن و حدیث آری عثمان شیفته خاندان بنی امية

است در حالی که قرآن این خاندان را شجره ملعونة می نامد، و آن وقتی بود که پیامبر در خواب دید که بنی امیه همانند میمونها بر منبرها قرار گرفته اند، و غصه دار شد و فرمود: بزودی آنها بر شما غلبه می کنند و رؤسای بدی خواهند بود، خداوند آیه 60 سوره اسراء را نازل نمود که در طی آن فرمود: و ما جعلنا الرؤا يا اللتى اريناك الا فتنة للناس و الشجرة الملعونة فى القرآن الاية . و از ابی برزة روایت کرده اند که مبغوض ترین زنده ها یا مبغوض ترین مردم نزد پیامبر بنی امیه بودند، و حضرت امیر علیه السلام فرمود: هر امیتی آفتشی دارند و آفت این امت بنی امیه هستند. و اگر می خواهید به کیفیت اسلام و مسلمین در دوران حکومت بنی امیه پی ببرید به سخن پیامبر اکرم توجه کنید که فرمود: هرگاه بنی امیه تعدادشان به چهل نفر رسید، بندگان خدا را برده خود گردانند و مال خدا را بخشش قرار دهند، و کتاب خدا را به فساد و تباہی کشند. در پایان با عذر خواهی از دوستان عزیز از باب اطاله کلام بحث در مورد سایر انحرافات عثمان را به بعد موکول می کنیم .

7 نام و نام خانوادگی: shobhe1 - تاریخ: 16 مهر 88 - 00:00:00

در این عبارت نام فرد مورد نظر ظاهرا پلس است نه بلس (آفای بُلس یهودی برای نابوی دین مسیحیت)،

8 نام و نام خانوادگی: بهار رضایی - تاریخ: 01 شهریور 89 - 11:32:05

سردسته منافقین بعد از شهادت حضرت علی برای ایجاد تفرقه بین زیروان امام حسن که بود و معاویه چه گزینه ای را برای جنگ روانی در اردوگاه امام حسن مجتبی انجام داد

جواب نظر:

با سلام

کاربر گرامی؛ سردسته منافقین زمان امام حسن علیه السلام اشعت بن قیس بود و معاویه برای ایجاد جنگ روانی از تبلیغات مسموم گرفته تا تطمیع یاران حضرت و فرستادن نامه های مختلف به امام حسن علیه السلام و ادعاهای گذافه و انتشار اخبار کذب بین سپاهیان ایشان مبنی بر صلح از طرف ایشان و ارسال اغتشاشگران در منطقه حکومت امام حسن ع و تحریک سپاهیان بخصوص خوارج علیه امام ع و... کمک گرفت.

موفق باشد

کروه پاسخ به شیوهان

(1)

9 نام و نام خانوادگی: محمد رضا حشمت خواه - تاریخ: 10 دی 89 - 12:34:20

رجوع گردد به کتاب عبدالله بن سبا و افسانه های تاریخی دیگر تالیف علامه سید مرتضی عسکری

10 نام و نام خانوادگی: محمدفریدالبیشیری_مزارشریف(افغانستان) - تاریخ: 12 اسفند 89 - 07:36:42

خیلی ممنون از خدمات فراوان دکتر قزوینی؛ در ضمن اگر در مورد ابو هریره مطالبی از منابع اهل سنت بنویسید بسیار عالی خواهد بود . تشکر

جواب نظر:

با سلام

دوست گرامی

می توانید به آدرس ذیل مراجعه کنید :

<http://www.valiasr-aj.com/fa/page.php?bank=maghlat&id=106>

موفق باشد

کروه پاسخ به شیوهان

(11)

11 نام و نام خانوادگی: محمدفریدالبیشیری_مزارشریف(افغانستان) - تاریخ: 22 اسفند 89 - 07:31:31

خیلی ممنون از خدمات فراوان دکتر حسینی قزوینی؛ در ضمن اگر در مورد ازدواج بچه شیعه با دختر سنی مذهب معلومات ارسال بدارید بسیار ممنون.

جواب نظر:

با سلام

دوست گرامی

در این زمینه می‌توانید به آدرس ذیل و همچنین نظرات مربوط به آن مراجعه کنید :
<http://www.valiasr-aj.com/fa/page.php?bank=question&id=693>

موفق باشد

گروه پاسخ به شیوهان

12 نام و نام خانوادگی: علی - تاریخ: 22 اردیبهشت 90 - 08:05:26

سلام

خسته نباشید ممنون از سایت بسیار خوبتون

13 نام و نام خانوادگی: حمیدرضا - تاریخ: 09 تیر 90 - 01:47:47

با درود فراوان // سپاسگزار از مطالب آموزنده و روشن شما در باب شخصیت و ماجراهای عبدالله بن سبا // ماجور و موید باشد

14 نام و نام خانوادگی: تیمور - تاریخ: 17 مرداد 90 - 17:39:07

چرا شیعه امامت را یکی از ارکان دین اسلام معرفی میکند

15 نام و نام خانوادگی: یازهرا - تاریخ: 17 مرداد 91 - 14:24:18

پروردگار عالم در روز غدیرخم این آیه را نازل فرمودندکه :".الیوم اکملت لكم دینکم و اتممت عليکم نعمتی و رضیت لكم الاسلام دینا.". امروز دینتان را برای شما کامل، و نعمتمن را بر شما تمام کردم، و اسلام را برایتان به عنوان دین پسندیدم یعنی آیه 3 سوره مائدہ که طبق نظر شیعه وسنی در رابطه با ولایت امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب نازل شده است. پس خداوند با معرفی امام و جانشین پیامبر دین را کامل شده معرفی نمود، و از این دین، با امامت منصور الهی، راضی شد، یعنی دین قبل از معرفی ولی، دین مرضی خداوند نبوده. بنابراین امامت از مهم ترین ارکان دین است. و دین بدون امامت اصلا دین مرضی خدا نیست. التماس دعا یاعلی

16 نام و نام خانوادگی: م - تاریخ: 05 مهر 91 - 17:06:05

شما چقدر لاف می زنید ، کتاب صحیح البخاری فقط 2 جلد است ، این قدر آبروتون رو نبرید ما اهل سنت حتی در مورد بحار النوار و... اطلاعات کافی داریم . متن زیر رو بخوان این متن اصل و اساس بندگی الله(جل جلاله) است : شیش اصل در دین مین اسلام است ، که اگر ما مسلمانان به آن عمل کنیم سعادت و سر بلندی دنیا و آخرت و قرب الهی نصیب مان می شود : اول اقرار و یقین به کلمه ی طیبه ی « لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ » : این کلمه ی طیبه از ما چهار چیز می طلبد: اولاً لفظ عربی آن را به طور صحیح ادا کنیم. ثانیاً معنی آن را که نیست خدایی جز خدای یگانه و حضرت محمد(ص) فرستاده ی خداست، بدایم. ثالثاً هدف ما از اینکه می گوییم « لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ » چیست؟ هدف این است که هر چه شده و می شود و خواهد شد به اذن و اراده ی «الله»(جل جلاله) بوده است و خواهد بود . «الله» خالق است و به غیر از «الله» خالقی نیست ، «الله» مالک است و به غیر از او مالکی نیست، «الله» رازق است و به غیر از او رازقی نیست ، «الله» حافظ است و به غیر از او حافظی نیست، «الله» در همه جا حاضر و ناظر است و «الله» علیم به ذات الصدور است ...رابعاً: فضیلت این کلمه این است که نبی کریم(ص) فرموده اند: هر کسی در حالی وفات بکند که با یقین بداند به غیر از «الله» تعالی هیچ معبدی نیست، وارد بهشت خواهد شد .(به روایت مسلم) حضرت علی(کرم الله وجهه) از رسول الله (ص) روایت می کنند که «الله» تعالی ارشاد فرموده اند: من «الله» هستم ، به غیر از من هیچ معبدی نیست، هر کسی اقرار به یگانگی من کرد در قلعه ی من داخل می شود و از عذاب من محفوظ می ماند. هدف از «مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ» این است که زندگی ۲۴ ساعته ی ما طبق سیره و سنت رسول الله باشد . فضیلت آن این است که، هر عمل مطابق سنت رسول الله (ص) عبادت است . دوم نماز: نماز سنتون دین است، یعنی تمام اعمال خوب انسان به نماز او بستگی دارد . مقصود نماز این است که باید اعمال و رفتار ما در خارج از نماز مانند اعمال و رفتار ما در هنگام نماز باشد . فضیلت نماز: مفهوم حدیث است که حضرت ابوذر (رضی الله عنه) می فرماید، رسول الله (ص) موقع زمستان به جایی بیرون رفتند. در آن موقع برگ های درختان به کثرت می ریخت. آن حضرت(ص) شاخه ی درختی را گرفتند که بر اثر آن برگ های درخت ریختند؛ ای ابوذر، گفتم: بله یا رسول الله، فرمودند: وقتی مسلمانی به خاطر رضای «الله» (جل جلاله) نماز می خواند، گناهانش مانند برگ های این درخت می ریزند. سوم علم و ذکر: مقصود از علم این است که امر حال را بدانیم و حلال را از حرام، حرام را از ناجائز، محرم را از نا محروم تشخیص دهیم . فضیلت علم :مفهوم حدیث است که حضرت عثمان غنی (رضی الله عنه) می فرماید: رسول الله (ص) ارشاد می فرمایند: بهترین شما کسی است که قرآن را یاد بگیرد و به دیگران یاد بدهد . مقصود از ذکر این است که حبّ و ترس از خدا در دل باید و حبّ و ترس مخلوق از دل خارج شود . فضیلت ذکر : می فرمایند دلی که ذکر می کند زنده است و دلی که ذکر نمی کند مرده است . و مفهوم حدیث است که رسول الله(ص) ارشاد می فرمایند :

عده ي زيادي از مردم ، در دنيا بر روی رخت خواب هاي نرم «الله» (جل جلاله) را ياد مي کنند که «الله» (جل جلاله) به سبب آن ، آنها را در درجات بلند بهشت داخل مي فرماید . چهارم اکرام مسلم: مقصود از اکرام مسلم اين است که محبت در بين مسلمانان آنقدر زياد شود که خداوند درهای هدایت را به روی کفار بگشاید . فضيلت اکرام مسلم: در حديثی رسول الله(ص) ارشاد مي فرمایند: هر کس پرده پوشی مسلماني را بکند ، «الله» (جل جلاله) در دنيا و آخرت پرده پوشی او را خواهد کرد و «الله» (جل جلاله) بنده ي خود را کمک مي کند مادامي که او به کمک برادر خود مشغول باشد . پنجم اخلاص نيت: مقصود از اخلاص نيت اين است که هر کاري را فقط و فقط برای رضای «الله» (جل جلاله) انجام دهيم . فضيلت اخلاص نيت: در حديثی از رسول الله(ص) نقل شده که مي فرمایند: «الله» (جل جلاله) به صورت ها و مال هاي شما نگاه نمي کند ، بلکه به قلب ها و اعمال شما نگاه مي کند . ششم دعوت و تبلیغ: مقصود از دعوت و تبلیغ اين است که خودمان کار نیک انجام دهيم و دیگران را به کار نیک دعوت کنیم ، خودمان کار ناپسند انجام ندهيم و دیگران را از کار ناپسند باز داریم . فضيلت دعوت و تبلیغ: در حديثی از رسول الله(ص) نقل شده که مي فرمایند: اگر در میان قومی يك نفر گناهی انجام دهد و آنها با وجود داشتن قدرت ، او را آن گناه باز ندارند ، پيش از مردن ، در همین دنيا ، عذاب «الله» (جل جلاله) بر همه ي آنان مسلطمي شود .

جواب نظر:

با سلام

دوست گرامي

كتاب صحيح بخاري از يك جلد گرفته تا هشت جلد به همراه برخی تفاسير یا تعليقات و یا شرح لغات و ... به چاپ رسيده است.

اگر در مورد كتاب بخار الانوار اطلاعات کافي داشتید که اسمش را غلط نمي نوشيد!!!!

موفق باشيد

گروه پاسخ به شبهات

(1)

17 نام و نام خانوادگي: مجید م علي - تاريخ: 06 مهر 91 - 15:19:58

الله اکبر با سلام بله اين آقاي م راست ميگه اگر كتاب صحيح بخاري را بررسي کنيد و احاديث صحيح را از غير صحيح تفکيك کنيد و يك جلدش را به مقدمه از ناشر قرار بدھيد صحيح بخار دو جلدی ميشود دو جلدی جيبي ... لبيک يا علي

18 نام و نام خانوادگي: ليلا - تاريخ: 15 مهر 91 - 02:36:27

با سلام مطالباتون خيلي برآم مفيد بود. شما در باره ي عبدالله بين سبا حرف زده ايد و جناب م کلي موضعی گفته به غير از عبدالله بين سبا!!! و جالب است که شما را لاف زدن متهم کرده اند که البته به نظر من بحث را دور زده همين. لطفا با توجه به اينکه تاريخ اين پست خيلي قدими است و من هم از طريق جستجو به اينجا رسيدم بخش آدرس بخش بعدی اين گفتگو رو مي خواستم بدونم. البته سایت ولی عصر رو از قبل هم مي شناختم و استفاده مي کنم. موفق باشيد

جواب نظر:

با سلام

خواهر گرامي

جهت اطلاع از ادامه بحث درباره عبدالله بن سباء، به اين آدرس ها رجوع کنيد

www.valiasr-aj.com/fa/page.php

www.valiasr-aj.com/fa/page.php

موفق باشيد

گروه پاسخ به شبهات

آموزش رجال | مناظرات | فتنه وهابیت | آرشیو اخبار | آرشیو یادداشت | پایگاه های برتر | گالری تصاویر | خارج فقه مقارن | درباره ما | شبکه سلام | ارتباط با ما

